

RECI DIREKTNO

Ljubljana je kotlina, ljudi su ovde isti takvi, kotlinasti.

Ne znaju da pljunu u lice, neguju mrenu, i halogensku sijalicu na nebu.

Organski teže severu i prepuštaju razumu da rasporedi krv.

Pune se u menzama, gustom i bezobličnom hranom, štite se u krdima, traže smeh, kada bi morali da prihvate plač, zubima grabe sneg, beli čaršav koji kopni kao i njihovo lice obavijeno tamom. Pesnik ovde može biti svako, dok ne poljubi sunce i ne sagori u sopstvenom soku, kao leptirica svesna svoje sudbine. Smeh je ovde tampon, mada odaje grčeve histerije, kilave brbljivce, apsurdnu marljivost, zarobljenost u alpski sistem.

More je kao prstohvat soli u goveđoj supi, bez mrtvacu nema veličine, bez horizonta nema širine.

Norma je plemenitija od zlata, i u malograđanskim domaćinstvima đubrivo miriše kao plemenito zelje.

Oruđe samosvesti je harmonika, legalno oružje za samoubistvo je zadržglo lice i ciroza jetre. Sve ostalo su samo zameci duha, mrtvacu bez ulazne vize, snovi o stvarnom.

MITROPOLIT

Mitropolit na nacionalnoj televiziji,
na hiljade hodočasnika,
u mojoj pepeljari sve više opušaka,
kovitlanje dima nad televizorom
koji se kao prozor otvara u sobu.

Milioni reklama; kupi,
vrati, potpiši.

Sve ima neki smisao,
ništa nije realno ako nije priređeno,
svet je postao slika,
pucketanje crvene i žute,
zagrljene porodice u paklu,
podnaslovi kao poezija, poezija kao podnaslovi,
novac miriše, novac su prsti, novac je fetiš,
sa željom za samim sobom.

Ima li šta lepše od robne kuće?

Možeš da kupiš sve: meso i odeću,
 plastiku i čelik i još i još mnogo toga.
 Ostajem kod serija.
 Principe, fanno festa alla sua puttana!
 Mleko i hleb, snovi deteta,
 kada odraste, snovi postanu dete.
 Umiranje od gladi u ogledalima sopstvene želje.
 Pogledaj me u oči, sudbino,
 lagano kao balerina iz reklame,
 bljujem zalihe u domaćinstva,
 hladan put osame, u tako strašnoj bedi
 fuck je jedini tampon, popuštanje dizgina,
 bič koji jezuita nalaže sebi
 dok sastavlja spisak životnih potreba,
 oproštaj, i vrata se otvaraju ka večnim lovištima.

NAPOLJU JE LEPO VREME

Pazi na kosti, kada budeš sastavljao lice mladosti.
 Znaj, da kada bude u punom sjaju više neće biti tvoje.
 Drugi će ga preuzimati, rasuće ga u mozaik strahova i sumnji.
 Obrati pažnju na ptice, one pevaju plavetnilu neba,
 pevaju istu pesmu svakoga dana na drugačiji način.
 Razbij ogledala, razbij sebe u očima drugih,
 tvoja melodija je stvar tišine, samoća nije čep,
 samoća će te razgraditi na elementarne čestice, u njoj ćeš plivati,
 kao mast u naručju mleka, punićeš samog sebe, što te bude manje
 to ćeš više biti ti, iznova ćeš sastavljati svoje lice i ono više neće biti isto.

SUBMISSIVE

ako popušiš za stipendiju,
 ostaje ti internet
 so simple
 dama iz NY ti otpiše
 do u like to be submissive
 i ti otpišeš
 yes, of course
 i ona kaže

o, realy
a onda pomisliš
ma koga u stvari
boli kurac za jezik
prepoloviš grejpfrut
i iscediš sok
popušiš ostatak smotuljka
i uloviš miris divljači
da ti među zubima ostane meso

PLOD

U meni je bolest
slična drvetu jabuke
njeno granje je nemi strah
plod sam, koji čeka
da se spusti u prazninu
da preuzme nasledstvo

Ljubljana, 28. 6. 2003.

KO JE BRŽI

ne znam odakle ta bolesna ideja
da sam u frižideru čuvao flašu vina
pokušavajući da ostanem trezan,
sedeo sam u dnevnoj sobi,
cimer je otišao kući, u USA,
a cimerka na skijanje u Francusku.
pored mene je sedelo prekrasno majušno biće
i učilo matematiku za maturu.
predivno.
a onda me je pozvala bivša devojka
i rekla da nema šta da radi,
da farba bicikl već dva dana,
i pitala me, jesam li kod kuće:
— da, da, kod kuće sam,
moram da radim,
imam još deset dana da izdavaču predam rukopis,

što verovatno neću učiniti, jer mi se ne da.
objašnjavao sam joj da sam trezan,
da pazim na zdravlje.
— zašto to nisi radio kada smo bili zajedno,
viknula je u slušalicu.
— ah, jebiga, telo me jebe,
plašim se da neću doživeti ni 24,
branio sam se.
— pa ni nećeš,
odbrusila mi je.
— ti ionako ne želiš da živiš.
— slušaj, digao mi se!
popizdeo sam.
ništa, samo je spustila slušalicu.

sada ponovo posmatram to majušno biće
koje uči, sklupčano na fotelji pored mene,
čitavo popodne mi je objašnjavala
kako joj se sviđa neki sprinter na kratke staze sa
prepekama,
Džekson, ili nešto slično,
da mora da čeka do avgusta,
do sledećeg atletskog mitinga na otvorenom.
uopšte ne znam o čemu pišem.

udobno zavaljen,
neuhranjen,
takmičim se sa sprinterom na kratke staze sa prepekama,
koji navodno već ima 30 godina,
a ja verovatno neću doživeti ni 24.
ne zajebavaj me,
nema prepreka do frižidera.

LET'S WAIT

na sebi imam farmerke
marke Gas, tamnoplave,
kupljene bankovnom karticom mog oca,
vreme je da se otvorim, u dvadeset i sedmoj
bih mogao da se pobrinem za sebe,
da se raspuknem kao lubenica, bez griže savesti.
u kuhinji su dve devojke, jedna je moja,

sasvim slučajno jure za mačkom Kalo,
živimo zajedno i njih dve puštaju Lu Rida.
u vazduhu je blaga prehlada i ja kucam,
dok se život svija u kuhinji uz zvuke muzike.
za trideset hiljadarki ti dioptrija potamni na suncu,
u prodavnici uzmi samo kuvanu pršutu, tost,
20 dekagrama laščana, plus dve čokolade sa pirinčem,
a onda se pitaj kada si poslednji put igrao košarku sa Tomažom.
na igralištu nema romantike, dobiješ tehničku,
promašio si slobodno bacanje, ali ste ipak pobedili.
Majakovski vam je zabio bezbroj trica, pizdi trener,
danas nema pice, marš svi u menzu.
Bio sam u pravu, samo što nikada nisam priznao sebi
da više volim atletiku, gde mogu sam da se zagrejem,
neka život igra, u očima devojaka sam čudak,
jer mi se digne samo dok gledam, a nikada u akciji.
ja sam voajer toplih očiju, tumaralo po ulicama mrežaste mašte.
ko će tost, ko će razbiti jaje na oko?

DRŽAVA POD TRIGLAVOM

Državo pod Triglavom!

Šalamuna sam zbacio sa prestola jednim poljupcem.

Državo pod Triglavom!

Nosim ime hrvatskog kralja, i kradem ti zaliv malograđanske bezvetrice.

Državo pod Triglavom!

Tvoj nadbiskup skija po mom ljubavnom tepihu,
dok mu punim verom kanalizacionu cev paklenih creva.

Državo pod Triglavom!

Još od malih nogu me uče da je pesnik siromah, a ne gospodin.

Državo pod Triglavom!

Želim sintetičke droge bez moralnog mamurluka.

Državo pod Triglavom!

Jedem meso tvog potomstva, bez obzira na pol.

Državo pod Triglavom!

Ne podnosim tvoje škole, jer nisu po mojoj meri.

Državo pod Triglavom!

Robne kuće su bioskopske dvorane za ljude bez ulaznica.

Državo pod Triglavom!

Misliš da nacionalni interes sazidaš od mrtvih kostiju svojih poslanika?

Državo pod Triglavom!

Moja muda su brkati teroristi nad belom Ljubljanom, mole se suncu.
Državo pod Triglavom!
Od tvoje marljivosti i stabilnosti dobijam morsku bolest.
Državo pod Triglavom!
Ubiješ li čoveka iz ljubavi, dugo nakon toga si i sam mrtav.
Državo pod Triglavom!
Ustoliči poligamiju, neka tvoje majke prime crno seme.
Državo pod Triglavom!
Tvoja malenost je u širini, ne u dužini.
Državo pod Triglavom!
Sunce nije luksuz, pre je prirodno stanje.
Državo pod Triglavom!
Tvoje subvencije začepljuju grla i pune trbuhe.
Državo pod Triglavom!
Anđeo sam koji se ne plaši praznine.
Državo pod Triglavom!
Biblioteke su mrtva reka tvojih suza.
Državo pod Triglavom!
Konzerviši lipicance, do sledeće austrougarske monarhije.
Državo pod Triglavom!
Samonikao sam, onaj sam koji je odbacio socijalni realizam.
Državo pod Triglavom!
Moji hormoni grade digitalnu pornografiju.
Državo pod Triglavom!
Tvoj sam bludni sin, koji ti ne zna ime.
Državo pod Triglavom!
Ja sam ti i ti si ja.

*(Sa slovenačkog prevela **Ana Ristović**)*

Tomislav Vrećar je rođen 1976. godine u Postojni. Pesničke zbirke:
Punk še ni hin (1997),
Vaš sin vsako jutro preganja mačke po soseski (1998),
Ko se mi vse ponuja, se meni skuja (2003),
Naj me koklja brčne potem bom pa še jaz njo (2004)
Živi u Ljubljani.